

RisingTrack

We kregen van de week een kekke mail van Wavemakers, een nieuw pr-bureau uit Waasmunster. Met pr-bureaus is het opletten, want als ze je eenmaal weten wonen, is stalking niet veraf; met nieuwe pr-bureaus is het nog meer opletten. Maar het bericht van Wavemakers zag er wel heel gelikt uit, dus las ik verder. Het ging over een crowdfundingproject voor atleten die te weinig geld hebben om hun sport te beoefenen. Om precies te zijn: over atleten die denken dat ze meer waard zijn dan de markt hen vandaag waard vindt en daarom de boer opgaan om geld in te zamelen.

Het project heet RisingTrack. Ik bespaar u de uitleg, maar er zit wel degelijk een idee achter die naam. Het initiatief komt van twee Brusselse hockeyspelers: ene Morgane Vouche – mij onbekend, maar dat ligt aan mij – en Jérôme Truyens uit Ukkel, een Brusselse gemeente waar ik ooit weleens ben geweest toen ze in Lochristi nog geen crematorium hadden.

Hoe werkt dat? Welnu, een atleet kan een project indienen, maar niet: ik wil een keertje naar Dubai op vakantie zoals de voetballers. Neen, het moet met presteren en met sport te maken hebben. Er wordt een bedrag vooropgesteld dat de atleet nodig heeft en die gaat dan de hort op. Schooien, zo u wil. Haalt de atleet 75 procent van dat bedrag, dan krijgt RisingTrack 10 procent. Halen sporters dat niet, dan krijgt RisingTrack 14 procent. Wat doet RisingTrack voor dat geld? Het begeleidt de sporter doorheen het traject met communicatietips en advies.

Het concept is origineel, vooral van de kant van RisingTrack, maar berust op een grove denkfout. Ergens in de perstekst stond: “Een gebrek aan financiële middelen zorgt ervoor dat sporters uit weinig gemediatiseerde sporten zelden van hun passie kunnen leven.” Dat is precies de denkfout.

Waarom zouden sporters van hun passie moeten kunnen leven? We gaan in de sport toch niet beginnen zoals die culturo's, die moord en brand schreeuwen (of beginnen drinken) omdat ze een onzeker bestaan hebben?

Sport, nogmaals, is de ultieme meritocratie. Ben je goed in wat je doet, dan zul je een dik salaris verdienen, anders niet. Dat geldt in de eerste plaats voor voetballers, bij ons ook voor wielrenners, voor tennissers en her en der nog wel voor een andere sport. Ben je goed in wat je doet, maar je zit niet in de sporten met veel geld, dan zal de overheid je een salaris betalen en veel van de kosten dragen. Dat is iets minder dan wat Eden Hazard verdient: om precies te zijn, een dagvergoeding van Eden. Maar daarvan kun je ook een heel jaar leven.

Het sportlandschap is verre van ideaal in België, maar alvast in Vlaanderen is er meer dan geld genoeg voor sport, alvast meer dan er topsporters zijn. De laatste keer dat ik checkte, kon meer dan een kwart van de beschikbare Vlaamse topsportstatuten en het bijbehorende salaris niet worden ingevuld omdat de atleten niet goed genoeg waren.

Het is een grove misvatting dat atleten onderweg naar de top financieel moeten worden gesteund zodat ze van hun sport kunnen leven. Een oud Afrikaans spreekwoord zegt: aan de rand van de woestijn groeien de sterkste planten. Niet in de woestijn, want daar is het te droog. Ook niet in de stad, waar de perkjes elke dag water krijgen. Neen, onzekerheid en schaarsheid onderweg naar de top is de beste voedingsbodem voor de ontwikkeling van sterke atleten.

Daarom klonk dat gezeur vorig jaar van die hamerslingeraarster/kogelstootster Jolien Boumkwo zo vervelend. Haar sponsoring was geweigerd en dat was niet eerlijk en het was altijd hetzelfde. Het is ook altijd hetzelfde: altijd weer vinden atleten die geen niveau halen dat ze wel sponsoring en salaris verdienen. Neen dus. Gooi eerst eens die hamer en die kogel respectievelijk 10 en 3 meter verder, waardoor je de hielen van de subtop in het vizier krijgt en laat ons dan nog eens praten. We hebben het hier weleens over de sportwoestijn Vlaanderen/België, maar dat slaat op de absolute top. De argumenten om niet te presteren en geen aansluiting te krijgen met de top zijn in dit land onderhand opgebruikt.

Het is een grove misvatting dat atleten onderweg naar de top financieel moeten worden gesteund, zodat ze van hun sport kunnen leven